

EPIGRAMMATVM

HECATONTADES

D V Æ.

Authore R. B.

LONDINI, C

Excudebat G. W. impensis R. A. in
Cœmiterio Paulino, ad insigne
Canis Leporarij.

1627.

RICHARDVS BRVCH.

M^{ro} Nathanaeli Bownanno.

M^{ro} Ioanni Goldo.

M^{ro} Thomæ Shermanno.

M^{ro} Iacobo Bromwello.

Viris sibi plurimum colendis, omnibusque aliis sibi in
agro^a Iceno amicis salutem.

*Ebentur hac vobis, apud quos prima
horum edita, & in vestris aliquorum
tectis edita; nunc impressa ad vos re-
dcunt. Ista ego nec aure captandæ, nec
auri causâ composui. Intermissa diu repetii studia,
studia dicam, an ludicra? ideoque repetii, ne quis me
fortè mortuum putaret, eorum præcipuè, qui meæ insi-
diati sunt^b animæ & sanguini. Magnates ego non*

*a h. e. Norfolciensi & Suffolciensi: Iceni enim fuere
istius tractus populi. Vide Camden. b h. e. Nummis,
Αρρηπίον γδ Ψυχὴν καὶ αἷμα βεγνίς.*

multos alloquor, quorum nemo mihi beneficijs cogni-
tus est, utinam nemo iniurijs: ut testatum dem vobis,
alijs, me tot aduersis non esse fractum, & quadra-
genario maiorem (addatur etiam lustrum) adhuc
πῦς φρένας νεάζειν, καὶ μάλ' ἔμν' νεάζειν, hæc composui, &
tipis excudenda curavi. Exprimetur numeris
quare his nugis dedi operam, siquid in his nugis
est opera:

Hæc ego, ludo, aliud, curæ ut fallantur, agendo,
Quâm nihil, hoc aliud, quâm male, præstat agam.

Vosque omnes breui sic affabor carmine:

EPIGRAMMATVM
HECATONTAS
PRIMA.

1

Q Vot nostris ager est habitatus *ſcenus* amicis,
Omnibus his *χαίρειν* dicito parve liber.

2

Q *Vivinum* hic non est, cum vendere vellet acetum,
Prædicat, in vase est nil nisi *vappa* meo.

3

*Ad Ioannem Williams Episcopum Lincolnienſem,
de monumento Ioanni Oweno poſito
in Aede Paulinâ Londin.*

O Weni vultus duxere e marmore; vultus
Ingenij viuos duxit at ille tui
Materiâ prius ex aliâ, dixitque futurus,
Vaticinans dio carmine, qualis eras.

HECATONTAS

4

*Ad M^{rum} Richardum More Rectorem de
Rednall. in Norf.*

Non illum in vitâ, non illum in morte relinquit
Spes rata, nec dubio tempore certa salus;
Qui Christo annixus, de se veraciter illud
Dicere More potest, *viximus innocui.*

5

In Orphanam.

Qvinque tibi uxores per sex ducuntur aristas:
• Simpliciter mæchans castior Orphne fores.
*• Hæc enim sæpius & citius repetita coniugia
nihil aliud sunt, quàm fucatum adulterium.*

6

In Temenum.

Nox erat & Temenus se multa receperat esse
Facturum, multo dum calet ille mero.
Mane erat, & Temenum visum me confero, sperans
Vel spirare aliquid noctis adhuc Temenum.
*Heu quantum hic Temenus Temeno distabat ab illo,
Qui mihi nocturno vouerat ante mero.*

Ad

PRIMA.

7

*Ad Georgium Carletonum, Episcopum
Cicestrensem.*

VT mea fors humilis, sic est mea Musa, nec usquam est
In numeris plenum grande sonansque meis.
Hoc tibi concessum est, apto qui carmine posses
Scribere materiae *my Deuoreuxëida.*

8

*Ad nuntium sponsalium Caroli Principis &
Henricæ Mariae Burbonia, visis per vicos
Londini tot flammis, & tot lignorum
struibus accensis, hac ego
effudi.*

NE nostræ extinguant rutilæ tua lumina flammæ,
Hæc tu cum stellis Cynthia nocte late.
Extruere hæc pyras iuuat, atque accendere flammæ,
Te præter, nobis Cynthia quod dabitur.

9

In Alastum.

Nil cerebri, nil cordis habet, nil æris Alastus:
Hæc tria cui desunt, non miserandus homo est?

A 5

Hi'aris

HECATONTAS

10

Hilaris de se & de mæsto.

A Me nemo sibi metuat. qui carmina pango;
Ad mediam lucem dormio, nocte bibo.
Quisque sibi a mæsto hoc, ærumnosoque caueto,
Qui nollet lenti mergier amnis aquis.

11

Non ultra, Plus ultra.

Non ultra Hercules, plus ultra Carolus, hujus
Plus ultra ulterius secula sera dabunt.

12

Enigma.

Octo figurarum mihi dic venerabile nomen,
Quinque figurarum quod male rider homo.
Tres tamen ex illis ut demas octo figuris,
Alterius renquâ a pentade nomen habes.
* Pentas est numerus quinquarius.

13

In Literionem quendam sacerdotis nomen respuentem.

Quid tibi cum sacris, si non dicere Sacerdos?
Cerdo es, si sordet vox ea sacra tibi,

In

PRIMA.

14

*In Ioannis Casa Archiepiscopi Beneventani
de illa, quæ cum passionibus est venere,
conscripam libellum.*

Tale tuus, ficti sub recto nomine carmen
Fornicis, obscænus, Casa, libellus habet,
Quale dedit numeris vates Sedomiticus, & qui
Descripsit coitum, fæda Gomorra, tuum.
Hosce legant versus Pathici, recitentque Cynædi,
Sint procul a castis auribus atque oculis.

15

In Macrum.

Nugas nostra vocas, (sic sunt Epigrammata,) nugis
Postpono tamen his grandia (Maere) tua.

16

Offa.

Cernere tot se asinos auro iurabat onustos,
Torquatos cives quattuor Offa videns.

17

*Ad Mr^o Ioannem Gold Rectorem de
Fornset in Com. Norf.*

Stant quicunque meo sua nomina vera libello
Expectati, egregios hos probitate viros

Enc.

HECATONTAS

Esse mihi constat, vel quæ fors (Golde) secunda est,
Non illaudatos & minus esse malos.
Ille in quem ficto sub nomine luditur vlllo,
Aut scelus, aut scurra est, nullius aut pretij.

18

*De Guidone sene semet ipsum duro labore
propè conficiente.*

PArceret vt senio, nec sic sua membra labore
Detereret duro, Guido rogatus erat:
Respondet monitis, licet hæc ego plus tero membra,
Sat bona sunt, quæ mox putrida reddat humus.

19

In Textorem iam factum Pradicatorem.

AD populum in templis sacros exponere textus
Audet Thrixicalus, qui modo textor erat.
Vt literas didicisse piger, textrina probatum
Si dabit, ut nunc sunt tempora, Theiologum.

20

In Tentonem potare reuertentem.

Mira cano, Teuto reuertit potare rogatus;
Quis putat hunc hominem vivere posse diu?
Vivere cui bibere est, cui decoctique liquores
Hausti sunt instar spiritus atque animæ,

In

PRIMA.

21

In Ianam.

DAns Phædro, sic Iana suos commendat amores,
Casta alijs, soli nil tibi Iana negat.
Credulus ille fidem dat verbis, seque beatum
Tam nivei amplexu pectoris esse putat.
Illa tamen Paulo nunc dat, dedit ante Philippo
Et Marco, & Gauro, & sordide Pore tibi.
Et multis alijs quos nunc perscribere longum est;
Omnibus & copiam corporis ut faciat,
Ut Phædro, sic cuique suos commendat amores,
Casta alijs, soli nil tibi Iana negat.

22

Malum Otij.

OTia sunt animum, sunt enervantia corpus;
Strenuus ut fias, hæc fugienda tibi.

23

Guttus. Gutta. Guttum.

VAs quoddam est Guttus, quæ stillat Gutta vocatur;
Est Guttum, quod jus jure vocare queas.

24

In Medicum stultum & indoctum.

TRibus diebus non petebam secessum,
Et æger alio durior sum factus,

Salutatum

HECATONTAS

Salutat me Medicus ad quartum diem
Mane venit tumidus. solutus est statim
Ad hujus visum venter, & σφῶδ' ἐκ χέζου.
Miraberis solutorem sic alvum, &
Quæres; Potestne vultus hoc Aesculapij
In ile non solutum, vt laxet? potest.
Dic sodes vnde talis in vultu vis est?
Dicam: Intuebatur me ^b μέγα νιννῶς.
a valde &c. b Anglicè like a great ninny.

25

*De Duello instituto inter Ræmum & Antipalum
ad arenas Portus Iccij. Vulgo
Calice sandes.*

Icciacas petijt quasi pugnaturus arenas
Ræmus, Antipalus non venit, inde redit,
Ræmus Icciacas nunquam petijisset arenas,
Ni non venturum noverat Antipalum.
Ræmus hinc fortis, multumque putabitur ausus,
Stricti ad visum ensis qui fugiturus erat.

26

In Mœrim.

Non te hominem possum non, Mœri, vocare venustum,
Elargita suum est cui Venus æqua lucem.

27

Aliter sic.

Quam laudo Venerem, minime tibi quippe venusto,
Elargita suam est, hac Dea (Mœri) lucem.

PRIMA.

28

In Eundem.

ORe viden' tristem Mœrim, vultuque minantem?
Tristius est vultu pectus & acro magis.
Prodigium hoc hominis, fera mens in corpore foedo:
O labes, scelus, & ^a Racca, ^b *κωκυπτα* peri.
a conspuende. b dogs face

29

Ad Robertum Smith generosum Suffolciensem.

DE fossum in terrâ dum quærit Brusius aurum,
Ollam, quod nosti, perdidit ac operam.
Huic tamen ille operi damno non territus instat,
Quasque olim effodiet, mente revolvit adhuc
Ingentes insanus opes: Nunquamne putabit
^a Thesauros excors *ἀνδραγαθὰς* esse suos?
*Θραυγὲς ἀνδραγαθὰς. Adagium græcum in illos
dictum, qui magnæ quedam expectantes, res nihili,
aut nihil omnino invenire*

30

ME ^a *Leipargyrie* morbus multum vrget acutus;
Hei mihi, quod nihil est huic opis a medico.
a Defectus argenti.

In

HECATONTAS

31

In Anaximum e titulis hisce deletum.

ECinere exusta nova nascitur alitis ales,
Unica sic Phenix & reparatur —
Hæc & plura tibi; sed enim expurgauimus ista,
Ne titulos inter tu legerere meos:

32

Cæcus Amor.

Cæcus amat Tosycam vnoculam, & redamatur ab illâ
Phallius: aut hîc, aut nullibi cæcus amor.

33

*Plurimos esse hodie aliorum censes & vitæ eorum
curiosos exploratores, vtut suæ
negligentes.*

Non legimus Romam plures habuisse duobus
Censores, quâ tot millia censa virtum.
Mænibus in nostris Censurum millia, centum
Quolibet in vico, quâlibet æde duo.

34

*De Inimicitijs nostris declinandis,
tolerandis, amandis.*

Declinare docet quas Ethicus, aut tolerare,
Has inimicitias Christus amare iubet.

De

PRIMA.

35

De Sensu & Censu.

Necquicquam est *Sensus* sine *Censu*, nec sine *Sensu*
Census, non prosunt singula, iuncta juvant.

36

Ad Christum.

Electos inter bis sex tibi proditor vnus
Christe erat, & tantum proditor vnus erat
Si totidem eligeret quis nostrâ ætate, quot essent
Huic vni similes? vnus, itemque decem.

37

De Noctua.

Quæ tibi, quæ pergrata tuis est, Pallas, Athenis,
Cur esset populo noctua grata minus?
Scilicet vt quid erit quod Pallas amabit, itemque
Docti, illud populus ridet & odit iners.

38

De eadem.

Hæc tua, Pallas, erat prius ales, & ales, Athenæ,
Vestra, sed est tandem noctua facta mea,

HECATONTAS

39

*In Inceptorem & novitium in
arte suâ.*

INcapite alterius facias, Scelerine, periclum :
a A barbâ vt discas raderenolo meâ.

• *Hispani dicunt:* A barva de necio aprenden todos a rapar

40

In Cletum erroneum.

CLete perreras tibi tot regionibus, affers
Quid tecum in patriam? Pauperiem & Scabiem.

41

In Rhasum.

QVod te multus adit, quod te compellat amicè,
Quodq; epulis adhibet, tu tibi Rhæie, places?
Nemo tui causâ tamen hoc, sed conjugis; o quot
Famina conciliat blandula amicitias!

42

QVam rem objicit, qui culam averrere tentat
Scutula, est lujâ e n'cos de lujâ

c 4d

PRIMA.

43

*Ad M. Gulielmum Bedwellum Ministrum
Londinensem.*

GEsti hic, Bedwelle, meus, tumuitque libellus,
Cum signata fuit nomine charta tuo:
Nam nihil ingenij, genij nihil ut sit in illo,
Hoc satis ad laudem est, nomen inesse tuum.

44

*Ad M. Thomam Bankes Ministrum Norfolciensem
de moribus huius seculi.*

Hoc seculum est meretrix, dare quæ solet, at dare gratis
Non tolet; argentum si dabis, illa dabit.
Lenam agi hæc ætas, aurum si affulserit, omne
Quod servum & vile est, fertq; facitq; lubens.

45

Nulli invidendum.

Haud cuiquã inuideas, malus & miser est quia, pravo:
Haud cuiquam inuideas, cum bonus ille, probo.

46

In illud Apostoli, Rom. primo.

Μετα φθονος, φθισ.

Invidiæ quoniam cognata, ad natusq; cordes,
Plenos invidiæ cordis, possunt.

De

HEC ATONTAS

47

*De tribus Edoardi quarti Anglorum
regis pellicibus &
amicis.*

VNa trium lepida est, cauta altera, tertia sancta est,
Quæ tibi amicarum sunt, Edoarde, loco.

48

Quid prohibet sanctam meretricem dicere, sancta
(a) Kedhesbab (b) a Kadbofb, cum tibi lingua
(a) prostibulum. (b) sanctus. (trahat.

49

Nihil ficti, nec fucati,

Fecatum à formâ, fictumque à moribus esto;
Quippe suâ solum hæc simplicitate placent.

50

Democritus & Heraclitus.

Stultitiam mundi Democritus excipit huius
Risu, Heraclitus nequitiam lachrymis.
Vtra harum major, sapientior & quis eorum
Non constat: magna est utraque, uterque sapit.

Ad

PRIMA.

51

Ad G. H.

Pollicitus fueras feriâ me visere sextâ,
Tecum cum binos ante dies tuerim.
Et quædam ex usu tractare negotia nostro,
Hisque tuis dictis spes erat esse fidem.
Expectatus ades, non possum dicere, possum
Ante diem dictum dicere, *fallis*: eheu
Non stabis dictis; sed enim tua epistola causam
Reddit, quâ statuis fallere pollicitus:
Claudicat inquis equus, sed equus mihi claudicat, inquis:
Numquid sicut equus, claudicat & dominus.
Quam malè, quam miserè me ludis, clauda voluntas
Ni foret, haut esset nunc tibi claudus equus.

52

*In illud Luciani: Μίτρον σκώμματ' & τὸ ἄλυσσι, quo-
modo ludendum & iocandum cum
amicis.*

Mecum cum ludas, iocus esto edentulus, odi
Mordacem, ludens qui lacerare cupit.
Mecum cum ludas, iocus esto innoxius, odi hunc,
Pro risu rixas qui ciet aut gemitus.

Ad

Ad

*Ad Iacobum Comitem Marlebergia, summum
Anglie Thesaurarium.*

IPse fruire diu, tibi Marlebergia præbet
Quem titulum, post te serus itemque nepos.
Lata quidem Comite illa suo est, sed & inde triumphat,
Pro Comite est talem te quod adepta virum.

Ad Marlebergiam de Comite suo.

Conventus omnium ordinum regni frequens,
Tuam qui olim habitus est ad arcem Marlebergia:
Et clarus in tot prælijs ille editus
Tuo Princeps solo, dixere quem *Nigrum*,
Tulere nomen in lucem prius tuum.
Tacemus hâc *Merlinum*, ut & sui fictam
Sepulchri fabulam, quem si quis conditum
Negaret hâc terrâ, excitat in se feros
Senes anulq; crabrones meæ villæ.
Huic appulisse *Brutum* primum littori
Cum navibus, negare tutius foret
In Cambriâ, mei suum quâm *Merlinum*.
Sed ista seculum fuere apud prius.
Nunc te quod multo reddit illustrem magis,
Prioris annis quam fuisti seculi:
O tu vagitus audiens primos meos,
Cunasque pauperes videns, queis indormij:
Est ille primus titulus qui te habet tuis;
Vir omni laude dignus, & summè bonus,
Multumque Principi dilectus & plebi.

*Ad flumen Kennetti, cuius non procul supra
Marlebergiam fons est, & illud oppi-
dum præterlabitur.*

AD fontem Kennette tuum congesta quid illa
Moles, & tumulus non procul inde frequens?
Heroum his cineres, qui prisce temporis annis,
Me tumulis vellent nobilitare suis.

In Elone facie deformem & fedum.

Hic, qui Papa nouum primus¹ sibi sumere vellet
Nomen, ² erat vultus nomen (Elone) tui.
¹ Sergius secundus. ² Os porco vel Becca di porco.

*In Empeiricos & medicastro: ad Dominum
Edoardum Cottonum Suffolciensem.*

IN medicis quisquis sortitus nomen ab illâ est,
¹ Artem quæ fecit sola, miscellus homo est.
Artibus in reliquis experto creditur: illâ
Expertum tantum, nulla adhibenda fides.
² Experientia, quæ græce dicitur Εμπειρία, secundum illud poeta,
Per varios casus artem experientia fecit,
Exemplo monstrante viam.

HECATONTAS

58

Felices medici, quorum tegit omnia tellus
Errata, & tantum Sol benefacta vident.

59

*Hara quare aspiratur & ara
lenigatur.*

Cur est asper Hara, cur lenis spiritus Ara?
Aptior huic Lenis spiritus, ut asper ei.

60

*Plures solem orientem, quam occidentem
venerantur.*

Non tot ad occasum, quot re venerantur ad ortum
Phæbe: renascenti plurima vota tibi.

61

De breuitate vite humana.

Vita brevis, sed nos breuiorem reddimus illam
Et somno, & curis, & venere, atq; gulâ.
Et via ne desit, cito quæ nos mittat ad Orcum,
Nostrum aliquos faciet * *Reverendus* medicus.
* Brevis vite, aut brevi tempore viventes.

PRIMA.

62

Ad Candidum.

Improba cur Monachum vexat censura Modestum
Abbatem Acrasij, Candide scire cupis.
Eddicem, non nactus erat, non ¹ πᾶσι γὰρ nouit,
Non erat ² οὐκ ἔμελλε ut bonus ille pater.
Hoc quae delictum est nullo grauiore teneri
Crimine, lures inter & Acrasios
¹ Concubitus cum pusionibus. ² Vini potor.

63

In Thaseum.

Qui numerare suas, quot tu mendacia fundis,
Tot poterit pecudes, Thasee, diues erit.

64

Singula percurrens hâc atq; hâc luce cœata
Diuisim, omnipotens repperit esse bona.
Omnia dum lustrat sensum deus acta dierum
Coniunctim, valdè conspicit esse bona.
Si sua mortales sic singula, singula cernent
Esse mala; at iunctim vel nimis esse mala,

B

Fumum

HECATONTAS

65

*Fumum vendidit, fumo periit.
In Opellam Tabacopolam.*

TV fumo periturus eras hoc tempore, fumum
Qui vendit, fumo si periturus erat.
Fumo olim periit, fumum qui vendidit, at nunc
Ne percas, fumum vendis (Opella) fame.

66

In Claudium.

Non habet affectus, nisi quos dat proximus illi,
Cuius ad exemplum Claudius odit, amat.
Non habet affectus, nisi quos dat servulus illi,
Cuius ad arbitrium Claudius odit, amat
Non habet affectus, nisi quos illi indidit uxor :
Cuius ad imperium Claudius odit, amat.
Nil habet in sese, nisi quod iubet alter & indit ;
Dūpes enim est magnus Claudius , & fatuus.

67

*Ad Mag. Iacobum Bremwell de Pelfred
Suffolciensem.*

DPhenter nummi, mittuntur carmino, nummos
Dum mittam, hos versus consule queso boni.

PRIMA.

68

Ad eundem.

Ἐὶ Πίτρω αἰγυρίον καὶ χυσίον ἐμοὶ ὑπάρχει,
ὅτι πρὸς ἐχὼ λάβει σὺ φίλτατε, χάριν ἔχω.
Τὸ δ' αἶμας τὸ μακροθυμῶν μοι ἐστὶν ἀνάγκη:
καὶ μετέπειτα ἴσθαι πᾶν με δόξασθαι χεῖρα.

69

Anagrammatism. nominis Nathanaelis Bowmani Hebraicè.

Nathanael Bowman.

Vael Nathan man bo.

Et dedit Deus manna in illo.

IN te manna dedit cæli Deus, optime præco,
Grex verbo & vitâ pascitur unde tuus.

70

In Ernum.

NON ego, non alius quis tot mea (a) σφάλματα vidis

Quot rebus velles, Erne, videre meis.

Vidi ego, viderunt abijt tua σφάλματα multi,

Omnia quæ egregiè dissimulare cupis.

Quæ mihi das vitio (Veniam non Nosse meretur)

Non novi, errores diligis (Erne) tuos.

(a) errors, lapsus.

B y

En.

HECATONTAS

71

*Encomion Domini Henrici Secford de Secford-
Hall Suffolciensis nuper defuncti.*

Quod est amabilis modestiq; ingenij,
Quod est probi esse moris, & probarier
Ab omnibus bonis, vnâq; amari.
Quod est satis lætum esse, nec tamen fuscè;
Quod est satis tristem esse, nec sic rigere:
Quod est satis doctum esse, non ad ostentum:
Satis quod est apertum & cautum simul.
Quod est nimis nec sordidum, nec prodigum:
Quod & timere nouit æquè, & audere,
Hoc est timere nec nimis, nec audere:
Quod est religioni esse deditum piè,
Sinistros non tamen referre *Curios*,
Queis cultus est omnia, nihil sed caritas:
Id omne, plusquàm id omne, eras tu Secforde.

72

In Vulgus.

Quem male multârunt, quem vi vel fraude potentes
Oppressere malâ, cur lacerare iuuat
Vos inopem, ô natum ad rixas & * *ivē dē* vulgus?
Concitat in miserum quid miseram rabiem?
Sic lea cum strauit taurum, atq; absorbuit exta,
Vos soliti * *τὸν νεκρὸν* dilacerare canes.

* *Contumelias vel contumeliæ, cū tunc sumas Phrasim bar-
vel passine. viz quod vulgus est contumeliisum in alios, & c.
a'is contumeliis afficitur vel dignum est affici. Sic Prius*

Homini

PRIMA.

Homerum, cum currum suum ageret in Troiam, reportans occisi
corpus sui Hectoris, increpans reliquos suos filios post amissum
illum, & Troilum, & fortiores quosdam alios inquit:

τάδε ὀνείδεα πάντα λείπειται.

1 Cadaver.

73

In Chartum.

Tantum habuit fatui, tantillum Chartus bonesti,
Vt mihi non dubium, quin fieret locuples.
Instructus tamen hisce satis virtutibus, illud
(Invida fors voluit) semper egenus erat.

74

Ad Vulcanum.

TE solo præcone tui, teq; indice damni
Lemnic, facta fuit conscia turba deum,
Martis in amplexu venerem iacuisse supinam.
Coniugis vltum ibas siccine furta tuæ?
At melius Marti recte is rapuisse fuisset,
Et veneris nareis præse cuisse tuæ.

75

OMnes conspicuæ dotes mulieris, in vno
Est bene complexus carmine Mæonides.

B 3

Nempe

HEC ATONTAS

Nempe (a) δέμας (b) φρένας (c) ἔργα (d) φύνη, non addidit
 Quæ sunt deliciae temporis huius, opes. (illis,
 (a) corpus (b) mentes (c) opera (d) naturâ & indolē.
 Achilles apud Homerum iratus Agamemnoni, quoniam
 Bryseida suam abstulisset, eam optimis Græcorum mulie-
 ribus conferens, ait nulli earum cedere
 ἢ δέμας, ἢ δὲ φύνη, ἢ τ' ἀφ' φρένας, ἢ τὸν ἔργα.

76

In Aldum.

NVlla suo matrona viro, si credimus Aldo,
 Contenta est, casta est nulla puella satis.
 Huic quod lena parens, Mæcha uxor, scorta sorores,
 Hinc putat his omnes improbus esse pares.

77

CÆsar ais gladium dum accingis, νῦν ἐμὸς εἰμι, (a)
 Cur non dixisses (Cæsar) inermis idem.
 Si tuus es tantum validus dum stringitur ensis:
 Ense tuo posito, dic mihi, cujus eris?
 (a) nunc meus sum.

78

In Tarreptum.

IN calculi dolores ne incidat miser,
 Graves simul fugetque curas Tarreptus,
 Totos tabernis insidet bibens dies,
 Fores & omnes obsidet popinarum.
 Ad illas seque conferens, si quis rogar,
 Quonam itur, inquit, ad meos itur medicos.

PRIMA.

28

In Celarcum.

PResbyteri cernens venerandâ in veste *Celarcum*,
Cumani nequeo non meminisse asini.

80

In Metellum & Guidonem.

ENarrat sua dum mendacia sæpius, illa
Tandem pro veris ipse Metellus habet.
Sæpe tuos repetens, ut sic videare facetus,
Insulsos reddis (*Guido facete*) sales.
Continget tibi pro salibus, mendacia propter
Illi, ludibrio ut sis uterque alijs.

81

*De salutationibus eorum qui nunc sunt, & prisca
etatis hominum. Ad Franciscum Dec
SS. Theologie D. & Regie Ma-
iestati à Sacris.*

OCcurrens tantum porrexit amicus amico
Dextram olim, fidæ pignus amicitiae.
Nunc vel ad vltique pedes descenditur, & male flexo
Corpore, in amplexu brachia corpus habent.
Scilicet in specie priscos superamus inani,
Plus veri & solidi prisci habuere tamen.

HECATONTAS

82

De monacho stuprante.

DEprensus in scorto monachum monet *Astius*, esse
Ne quis mœchetur, lege dei vetitum.
Cui monachus; tibi lex, tu non mæchaberis, inquit:
At mihi ne dubites, & licet & volupe est.

83

In fraterculum famelicum & obsonia furantem.

IEi unus stomachum latrantem in diuite mensâ
Opplêrat frater, depuleratq; famem.
Dein gremio & manicis obsonia multa reponit,
Et peram frustis instruit ille cibi:
Fercula quem postquam rapientem viderat hospes,
Condentemq; sinu, talia verba refert.
Doctus es, o frater, ne sit tibi crastina curæ
Lux, ita mandat enim Christus Euangelio.
Cui frater; Capió dictum, & mecum ista repono,
Ne mihi sit curæ crastina forte dies.

84

Ad F.I. iuuenem lepidissimum de amicâ suâ.

Obstrepera est, muta est, blanditur, forte minatur,
Flet, ridet, supplex te petit atq; fugit:
Auerfatur, amat, collaudat, despicit, a te
Extorquet tandem, quicquid amica cupit.

PRIMA.

85

In Pornum.

Lasciuè gremium *Pornus* dum tractat amicæ,
Dixit virgo rubens, hîc tibi nulla via est.
^a Inueniam faciamuè viam mihi, *Pornus* aiebat,
Virginis atq; ferox sic penetrauit ——— ^b
Dixit ouans porro, postquam viti affet amicam,
^c Virtuti vt videas inuia nulla via est.
^a ^c Hoc est vitia verbis *Herculis* inuadere.
^b ὁρᾶν.

86

In obitum Katharine meæ.

VT fuit inclinata dies, ego mœstus & æger
Composui tumulo te, *Katharina*, tuo.
Quæ vero abripuit tua mî sobatua, sero
Vespere me inuasit feruidauis ^a πυρετῆς
Iamq; fere nigræ pulsatur ianua mortis,
Nec tot, quot leti, signa salutis erant.
Mens concussa labat, vox intercisa; grauantur
Lumina, frigescunt membra tremuntq; simul.
Desperat medicus, nec posse superfuit vlla
Spes mihi, me tanto iam superesse malo.
Vt ferrent nostris, tunc itum ad vota precesque,
Tam deploratis numina rebus opem.
Accedit votis cœlum, & orbusq; recedit,
Atq; nouus reparat languida membra vigor.
Hoc ego non feci, mihi crede, cupidine vitæ
Attonitus; Cœlum testis & ipse Deus.

B 5

Nec

HEC ATONTAS

82

De monacho stuprante.

DEprensus in scorto monachum monet *Astius*, esse
Ne quis mœchetur, lege dei vetitum.
Cui monachus ; tibi lex, tu non mæchaberis, inquit :
At mihi ne dubites, & licet & volupe est.

83

In fraterculum famelicum & obsonia furantem.

IEi unus stomachum latrantem in diuite mensâ
Opplêrat frater, depuleratq; famem.
Dein gremio & manicis obsonia multa reponit,
Et peram frustis instruit ille cibi :
Fercula quem postquam rapientem viderat hospes,
Condentemq; sinu, talia verba refert.
Doctus es, o frater, ne sit tibi crastina curæ
Lux, ita mandat enim Christus Euangelio.
Cui frater ; Capió dictum, & mecum ista repono,
Ne mihi sit curæ crastina forte dies.

84

Ad F. I. iuuenem lepidissimum de amicâ suâ.

Obstrepera est, muta est, blanditur, forte minatur,
Flet, ridet, supplex te petit atq; fugit :
Aversatur, amat, collaudat, despicit, a te
Extorquet tandem, quicquid amica cupit.

PRIMA

85

In Pornum.

L Ascium gremium *Pornus* dum tractat amicæ,
Dixit virgo rubens, hîc tibi nulla via est.
^a Inueniam faciamuè viam mihi, *Pornus* aiebat,
Virginis atq; ferox sic penetrauit ——— ^b
Dixit ouans porro, postquam viti affet amicam,
^c Virtuti vt videas inuia nulla via est.
^{a c} Hoc est vitia verbis *Herculis* inuadere.
^b ὁπάρ.

86

In obitum Katharine mee.

V T fuit inclinata dies, ego mœstus & æger
Composui tumulo te, *Katharina*, tuo.
Quæ vero abripuit tua mî sobatia, sero
Vespere me inuasit feruidauis ^a πυρετῆς
Iamq; fere nigræ pulsatur ianua mortis,
Nec tot, quot leti, signa salutis erant.
Mens concussa labat, vox intercisa; grauantur
Lumina, frigescunt membra tremuntq; simul.
Desperat medicus, nec posse superfuit vlla
Spes mihi, me tanto iam superesse malo.
Vt ferrent nostris, tunc itum ad vota precesque,
Tam deploratis numina rebus opem.
Accedit votis cœlum, & orbusq; recedit,
Atq; nouus reparat languida membra vigor.
Hoc ego non feci, mihi crede, cupidine vitæ
Attonitus; Cœlum testis & ipse Deus.

HECATONTAS

Nec fati instantis metuens sed vivere tantum
Discupij, ne tu mortua tota fores.
Et tua post fata, ut natis communibus esset
In me dimidium posse videre tui.
a febris.

87

*Ad filium meum primogenitum Beniamin.
Revellum.*

Quod te littus habet, vel quo iactaris in alto,
Sollicitus nesci (chare Revelle) pater.
Ut superes tamen, atque iterum reddare parenti,
Hoc primum in votis est mihi, deinde precor :
■ Patre tuo ut fias felicior, omnia verò
Cetera sis similis, non malus atque suas.
a Sophocl. in *μαστρυφ* :

Ὡς πᾶν γένοιτο μὴ πατρὸς εὐτυχέσῃ ,
Τὰ δὲ ἄλλα ὅμοιόν , καὶ γένοιτο μὴ κακός :

88

*De Canem meo Dythumma. Ad M. Thomam
Porterum Norfolc.*

In sua quid meruere canes olim astra relati,
Vel tuus Oarion, vel tuus Erigone ?
Ille quod est dominum per saltus sæpe secutus,
Non procul a domino fulgida stella polo est.
Hæc dominae quod fata suæ defleret acerbè,
Non procul a domina stat pia stella suâ.
Si possem quantum vates tuus ille a Cyrene,
Qui Berenicæam duxit in astra comam.

Nunc

PRIMA.

Nunc foret in reliquis noster canis æthere notus :

*Maira*q; cum fuerint *Seirius* & *Procyon*

Nomina lecta canum cælo, *Dythumma* venires

Vt novus hospes, ita & nomen in astra novum:

Namq; suis illi dominis fecisse leguntur

Quod duo, vel solus præstitit ille meus.

Qui domino semper fuerat comes inter eundum;

Et non sustinuit vivere post dominam.

a *Callimachus*.

Non. in Dionys.

Εἰσὶ καὶ ἐκ σκυλαέκασιν ἐχέφρονες, οἷσι κρονίων

Ἀνδρομέλῳ φρένα δῶκε, καὶ ἐβροτέλῳ πόρε φρονίον.

89

Ad Christop. R.

DEpperit hicce meam, (sic vult me credere) natam,

A me qui ad vestram missus (amice) venit.

Vlla tibi si cura mei est, si cura meorum,

Huic favcas, optat qui gener esse meus.

90

De casu equi mei in puteum, Ad Habac.

Caddivald de Walton Norf.

Vicini prope testa meus dum forte pererrat

Non sibi nota, satis nec sibi cavit equus.

In putei cadit imum infelix, vnde ligata

Funiculo, præcepit haurit aquam situla.

Cumque modo extarent caput & iuba, fortiter imis

Edidit hinnitum, cætera merfus aquis.

Non.

HECATONTAS

Non animum miraris equi, qui lapsus in altum
 Sic puteum, & tumidâ totus opertus aquâ,
 Hinnitu indomitum pectus demonstrat & acre?
 Nec casus meminit, nec timet inde sibi.
 Nec si conspiceres hominem mirabere fortem,
 Quiridet, sua cum fata propinqua videt:
 Et ruit in cædes alacris, densataque cernens
 Funera, nulla animi dat trepidi indicia.

91

Equus meus de se.

Non ego Bucephalus, (a) Rabicanus (b) vel Babieca:
 Non ego natus eram ad prælia Martis equus.
 Mannus eram placidus, dominum vectare paratus,
 Quodcumque illud lubens instituebat iter.

(a) Equus Orlandi furiosi.

(b) Equus Cid Hamet.

92

*De parechesei Græcæ vocis Νῆδὺς & Anglicæ
 Needy: Græcæ Γαστήρ, & An-
 glicæ Waller.*

Nῆδὺς & Γαστήρ sunt ventris nomina Graijs:
 Nos bene remutatis vocibus Latine parum.
 Needy dicamus nῆδὺς & γαστήρ Waller,
 Quod facit hic inopes, & malè perdat opes.

P R I M A.

93

In Ornum & uxorem suam.

Quam sunt dissimiles sibi moribus Ornus & vxor:
Is nullum, plures diligit illa viros.
Moribus ille canem rabidum, sed blanda catellam,
Quæ cunctis caudam commover, illa refert.

94

In Asprum.

Militiam ut fugeret, suspendia pertulit Asper,
Cur certam dubiæ prætulit ille necem?
Sic certum incerto, præsens præferre futuro,
Consilium amentis non sapientis erat.

95

Error laudabilis.

Non culpandus erit, sed erit laudabilis error,
(a) Errat in uxoris si quis amore suæ.
(a) Prov. 5. 19 Beabavathah tishgeb thamid.
i. e. In amore illius errato semper.

96

Tyranni vitæ humane Spes & Metus.

Vt reliquos omnes tollas ex orbe Tyrannos:
Hi duo erunt reliqui, Spes levius atque Metus.

HECATONTAS

97

In Cottam.

Quam bene, Cotta, fuit, si cum bene, Cotta, fuisset,
Servasses vllum cautior ipse modum.
Dum tibi nulla fuit medij ratio atque modesti,
Incepta aspergis non mala labe malâ.

98

Esse virum valdè justum vicinia Corbum
Prædicat, in me qui non satis æquus erat.
Non curo miserum vulgus quid prædicat, in me
Qui minus æquus erit, non mihi iustus erit.

99

Non sumus ex illis qui dant sua carmina dono,
Hæc mea, si cupias, Lector, emenda tibi.

100

Qualem ego vellem patronum.

Patronum vellem, non qui mea vindicet æquus
Carmina ; nil moror, hic stet liber anne cadat.
Patronum vellem, qui conferat illud egenti ;
Quod scriptum nullis sufficiet numeris.

EPIGRAMMATVM
HECATONTAS
ALTERA.

*Ad Serenissimam Majestatem Caroli
Migne Britannicæ
Regis.*

I

Incipit à vestro mea pagina nomine, Regum
Inclyte, scribenti tu mihi numen eris,
Hos inter titulos non dedignare locari,
Qui major titulis es meliorq; tuis.

2

*Ad eandem Serenissimam
Majestatem.*

Nonus erat Gallis, Germanis Quintus, & idem
Burgundis Alter, Primus Ibere tibi.
Quam vellem vt Primus qui nostræ es Carole gentis,
Sis Decimus, Sextus, Tertius, Alter eis.

De

HEC ATONTAS

3

*De Marſho luctatore egregio &
morte.*

CVm multis fueris luctatus ut a *Ὀβριμ* Marſhe,
Te nemo e multis in tua terga dedit.
Vt ſemel es cum morte terâ congreſſus, in ævum
Illa pedes captanſte vt reſupinat humi.
α Impetuoſe, vt apud Homerum.
Ὀβριμ & Εκτωρ.

4

*Quarum rerum optimum eſt quàm ctyiſſimè obli-
viſci, & non earum memoriam
refricare.*

QVum benè quid facias, aut ſis malè paſſus ab vilo,
Hoc tibi erit ſtudio, non meminſſe minis.

5

*Quomodo in mores huius ætatis hominum deplora-
tiſſimè malos peroremus: Ad verbi
diuini præcones.*

CLamemus periſſe fidem, periſſe pudorem,
Et ſani humanis rebus ineſſe nihil.
Ac infælices homines, mala ſi ſua norint,
Et ſi non norint, terque quaterque magis.

ALTERA.

6

*In Centones Virgilianos & Homericos a Placidiâ,
& Eudoxiâ conscriptos.*

Εν τοῖς Βιργιλιοῖο συνερράψασκεν εἰπάσαι
Τῆς ἀγῆνης χαφένε Πλακιδί' ἱστορίω.
Αλλὰ σὺ τοῖα χάφασα ποιήσας, Δία γυναικῶν,
Καὶ σὺ δοκεῖν ἔμεναί Μαιονίδαο μέλη.

7

*Ad Dn. Ioannem Ogle Colonel. Equitem Aurat-
um, virum bene literatum, belli laudibus
clarum, artibus insignem.*

Djs carum, clarumque virum, mea Musa, salutes,
Quem Mars, quem Maie filius æquus amat.
Non facile invenies, qui tam fæliciter ipsas
Et coluit Musas, & simul arma, virum.

8

*Ad Dn. Robertum Pye Equitem
Auratum.*

ME immemorem non esse sinit, Richmondia, vestri,
Quo mihi non vllus gratior orbe locus.
Non ita me cælum tamen hîc, non campus amœnus,
Non mons, non fluuius, non Domus alta capit:

HEC ATONTAS

Vt prius actorum placidè meminisse dierum
Hic iuvat, hic claris inter ut esse viris.

9

Secundùm id, quod quis habet.

Qui dare non potuit taurum dijs, offerat agnum :
Agnum non potuit qui dare, farre litet.

10

*De Leone & Diabolo in tabulâ depictis : Ille ad
angustiores, quam ullus præ se fert in silvis ;
speciem ; hic ad fædiorem quàm habet, si
feri posset, formam. In homines in
laude dignorum laudibus ni-
mias, & probroforum
contumelijs im-
modicas.*

Pingitur in tabulâ Leo sese animosior ipso,
Nec tantum ille Ferae, quantum habet illa Feri.
Pingitur in tabulâ Dæmon se fædior ipso,
Atque ipsum superat Dæmona Zeuxis opus.
Talis in orbe frequens tabula est, cum laudibus instat
Immodica, & probris, cum lacerare studet.
El Diabolo non è sì brutto, come se depigne.
Prouerb. Italarum.

ALTERA.

11

*Ad virum probatissimum, Richardum Crasbam
Cinem Londinensem.*

NE sciat, ut manuum quid agat tua dextra, sinistras,
Pauperibus quando des eleemosynas,
Aut aliud pietatis agas opus: acta, docente
Christo hoc, testantur te didicisse tua
A te sentit opem miser, ignoratque ferentem,
Munera das, & dans munera nullus eris.

12

In Anonymum.

HOc meruis, mea ne te carmina forte laceffant:
Non ita (crede) vacat mi, meminisse tui.

13

In Mothum.

VT te *Normannâ* generatum e stirpe putemus,
Dicêris *la Moth*, *Moth* tibi nomen erat.

HECATONTAS

14

De fortunâ & virtute.

Quor, fortuna, tibi statua? quot templadicata?
Quantus honor thuris fumat ubique tibi?

Qu is posuit templum virtuti, aut thuris honores
Obtulit? hæc certe est nullibi nulla dea.

*Vnum tantum fuisse Rome templum virtutis, per
quod ibatur ad Honoris, egimus, non alibi usquam:
Fortuna vero multis in locis & statue & templa.*

15

Meretrices omnes perfrictæ frontis.

Deprensæ in culpâ, ne fortè rubescere possent,
Ad robor frontes perfricuere *Lape.*

16

*Ad Ioannem Milward Civem Londinensem, de
illo, quod in rebus est, medio
laudabili.*

Sermone, ut cultu, medium & laudabile quiddam est,
Hoc incultum inter, compositumque nimis.
Cestibus est medium quiddam, ut sermonibus, inter
Prorsus neglectos, artificesque nimis.
In desiderij & votis est medium, inter
Languida quæ nimium, fervida quæque nimis.

In

ALTERA.

In studiis quiddam nostris medium datur, inter
Ambitiosa nimis, desidiola nimis
His, rebusque alijs conari attingere metam
Et medium, non pars ultima laudis erit.

17

*Ad Mag. Thomam Farnaby
Londinensem.*

Non mihi laxa nimis, non commentaria larga,
Sed mihi pressa magis, sed mihi plena placent.
Farnaby-na placent permul ùm hoc nomine, quòd sint
Verbis pressa satis, cætera plena satis.

18

Taciturnitas rara.

Si Cato fæmineis quid credidit auribus vnquam
Arcani, hujus eum pænituisse ferunt.
Fæmineam inculat cur tantum auremque fidemque?
Quis nescit raros posse tacere viros?

19

Ἦ δὲ περὶ τῆς.

Εν κρητῆρι ἱμαῖ θείῳ ἵστω ἰναντίῳ ὀϊῳ
Μαγρεμένῳ νήφῳ, ὅς κ' αὐτὸν σὺ φρονά ποιῇ
Μελέῃς, κ' ἀποχότως ἀπολασσάμεντα ποιάζῃ.

Aqua

HECATONTAS

20

Aqua potor.

IN cratere meo deus est contrarius illi
Sobrius insano, solus vincere furentem
Qui solet, & flagro sine castigare rebellem.

21

In voluptuariam.

Σὺ σπαταλᾷς, πότε σῶμα πρέφωι, πότε περιπᾷ δάκρυ,
Ἐν τῷ δ' ὅς νοεῖς ἄχρῃον ἔχου ἔχων.
Ἐχου γὰρ τ' ἀνθρώπου κεκορυθμὲν ἔλθῃ, ποιήσω
Ρηιδίως τὰ μέλη σὺ, καρπὸν βέλῃ.

22

De Sancto Vincentio Martyre.

EN fortem Athletam! sua quem tormenta fovebant;
Alpera cui mollis culcitra testa fuit,
Proiectum cuius voluit lacerare cadaver
Nec lupo, injectum nec retinere mare.

23

De Sancta Catharina.

DEsponsata Deo Virgo, tibi (si modo verum
De te tanta refert) est rosa ficta rosa.

ALTERA.

24

*Ad Ma. Georgium Vidley quondam
praeceptorem meum.*

Wiltoniensem iterum, quò nunc properatur in agrum,
Quam primum dabitur posse venire mihi:
Et spirare, hausit quod nostra infantia, caelum,
Grataque, quod puero nota, videre loca.
Quem magis exoptem, quam te (Widleye) videre,
Non est e cunctis, quos ager ille tenet.
Te quantum cupio, tibi quantum debeo, verbis
Edere conceptis sum propè nullus ego.

25

*Ad Dn. Ioannem Goddardum virum Generosissi-
mum, & inter Viltonienses meos
Viltoniensissimum.*

Inibus in vestris, quod pagina nostra salutat
Tam paucos, noti sunt vbi mille mihi.
Hinc, Goddarde, venit; Sit dignus ut vnus & alter,
De me pars nihil, & pars meruere malè.

26

*Ad Dn. Ioannem Hitchcocke de Presbitero
Viltoniensem.*

Sunt inuisa mihi capita agro & nomina vestro,
Et meritò, quorum non meminisse iuvat,
Sed cogor meminisse nimis: Tibi scripsimus ista,
Vt constet gratum me meminisse tui.

C

HECATONTAS

27

*In nebulonem impurissimum, locum inter titulos
hosce postulantem sibi dari.*

PERquam libenter id daretur, quod rogas,
Staresque paginâ spectabilis meâ :
Timor nisi occuparet hic me non levis ;
Tuarum quòd gravis sentina narium
Luem stillantium, Mephitis & oris
Lectores hinc procul fugaret offensos.

28

In Arethetum.

HOc quodnam est hominis monstrum quod conspikor?
Vultus, an est cultus, gestus, an est animus
Foedior, incertum est : hoc certum est, quicquid ubiq;
Deforme est, totum hoc in se *Arethæus* habet.

29

E Guicciardino de Papâ.

Si non nequitia reliquos superaverit omnes
Papa viros, Papam dicimus esse bonum.
Ob scelera infantis, vel Demone tristior ergo
Papa opus est ut sit, constet ut esse malum.

*Ne nostri corrotti costumi, è laudata la bontà del Pon-
tifici, quando non trapassa la malignità de gli altri
huomini. Guicciardus. lib. sesto decimo.*

Ad

ALTERA.

30

Ad Lutheram.

IN. Cur Luthere tibi merdis componere quosdam
Visum homines; nunquid non fuit, vnde dares
Nequitas nobis cognosci plenius istas,
Et melius, pronam nî tibi ferret opem.

Sæva cloacarum numen prælesque *Mephitis*?

Re. Possem equidem, hoc fateor, vocibus vti alijs:
Sed quid in impuros nebulones aptius istis?
Compono tantum stercola stercoribus.

31

In illud Timonis apud Lucianum.

Πάντες ἀχάριστοι καὶ ποτὴροί.

Ad Ma. Stephanum Benhamum Ministrum de Richmond.

INgratique malique omnes, nemo æquus, & illum
Non facilè invenies, qui studet esse bonus,
Mundus sit positus totus *Benhame* maligno,
Tu tamen esse bonos, & studeamus ego.

HECATONTAS

32

*In ipsum Timonem de dicto
suo.*

I*N*gratique malique omnes, te iudice, Timon,
Omnes cum dicas, vnus es inter eos.
Mundum in confesso est positum totum esse maligno,
Qui studeant, aliqui sunt tamen, esse boni.

33

In Theronem.

Thero tot autumnos viduatus conjugē, nullam
Ducit adhuc: Aliquid conjugis instar habet.

34

*In mores mulieris cuiusdam prodigiosos &
intolerabiles.*

Imperiosa tuis, ac inuidiosa propinquis,
Ingeniosa malo, peradiosa dolo,
Prodigiola in amictu, & portentosa caterva,
Iunariola epulis, pernicioosa viro es.

Ad

ALTERA.

35

*Ad Ma. Nicolaum Sherwoodam de Eresham,
Norfolciensem.*

O quanto in precio, quantoque in honore videres
Doctrinâ celebres & pietate viros :
Pestem hujus seculi, dirum rerumque venenum
Nostrarum, & labem, nî foret ob pretium.

36

*If there be no faith in all the world there
shalbe faith, &c.*

*Ad Ma. Henricum Burtonum Ministrum
Londinensem.*

Si penitus toto *Burtone* periret ab orbe,
Nec foret in terris vlla relicta fides :
Genti ignota insidæ, atque his regionibus exul,
Vivere vnius pectore clauda meo.

37

Ad eundem.

Non tantum cupio prudens aut doctus haberi,
Aut fieri ob nimias invidiosus opes:

HECATONTAS

Vilius imperij aut titulis præcellere, quantum
Iusti audire tenax, ingenuèque probus.

38

Quomodo non novit, nec quid, nec quando loquēdū.
Qui reticenda refert, vel referenda tacer.

39

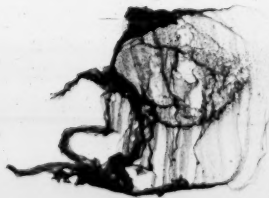
In Stellionem.

AThermis, rapido Londinum, Stellio, cursu
Dispositos per equos fertur, ibique semel
Spectavit ludos, semel invisitque lupanar;
Continuò insiliit, quo properaret, equo
Ad Thermas: reducemque videt lux altera stagnis
Hunc lotum in calidis: villaque tota virum,
Quem quis juraret non discessisse, reversum
Noverat. Hoc magnum Stellio præstat opus.
Post (1) soleas Corriatti, & post (2) σιρτήματα Kempī
Maurica, dignum & quod quis celebraret iter.
Tanta tamen tantum hoc discriminat ausa, quod illi
Ob pretium, hic pretio vel sine stultus erat.

(1) Coriats travelling shoes. (2) Kempes Morish
dance to Norwich. Hoc est magno conatu magnas
nugas agere.

40

Ad Lectum meum.

DVm pluit, aut gelidâ niveus cadit imber ab Arcto,
Lectum me retines, & mea membra foves.

In

ALTERA.

41

Ad Somnum.

Somne veni, placidusque oculis illabere nostris,
Defessos artus qui reparare soles.
Quique animi febreis ægroti ad tempus acutas
Possis lenire, aut fallere, Somne veni.

42

Ad Dn. Gælielmum Price Regiæ Maiestati a privatâ Camerâ.

Non sum ego (1) πᾶσι φίλος, fieri nã quisquis amicus
Vult multis, nulli certus amicus erit.
Non sum ego sic ἄφίλος, nullo vt munirer amico,
Mí paucæ, at veræ, Pricee, amicitie.
(1) multorum amicorum. 2 nullis instructus amicis.

HECATONTAS

43

*Ad Dn. Gulielmum Blake magistrum officij
Circographi, de Communi Banco Do-
mini Regis. vulgo Maister of
the fine office.*

ME pudet, ac vultu venit hoc tibi carmen aperto,
Ut tibi pro domino talia dicta daret :
Qui memor est quantum tibi debeat, hæc duo iussit
Nomine verba suo reddere, GRATVS ERO.

44

*De Marcione quodam senem mulierem valde
iuvenem ducente.*

VXorem senior pituita & tussē laborans
Iam ducit iuvenem Marcio, fortis homo est.
Hoc ego si in senio, Satyros, Actæona, Taures
Æquarem, durâ cornua fronte gerens.

Quam sit benignus & probus Trebatius,
 Per omnes iugiter tabernas dicitur;
 De illo nec hospes ullus sustinet loqui,
 Nisi illius rem nomini facit sacram.
 Extorquet hasce quid laudes, quid encomia?
 Non solum ille symbolum rite bibens
 Exolvit hospiti; sed a sodalibus
 Id combibentibus laborat ut fiat,
 Videre est, *Quam bonum sit esse cordatum.*

In fictum & dissimulatorem.

TE condolere casibus duris meis
 Fingis, meus scias ubinam ut sit dolor:
 Sed vulnere invento meo addes vulnere,

Ad

*Ad Mag. Thomam Shermanum Rectorem de
Hintlesham, in agro Suf-
folciensi.*

Altera hyems abiit, vestrum, Shermanne, reliqui
Ex quo agrum, totus nunc feriatus ego
Ad ripas sedeo Kennetti & pura fluenta,
(Nec deus hæc nobis otia,) tempus ubi
Prodigus impendo violisque rosisque legendis,
Omnibus idque genus floribus; hisque bonos
Aspergo, vestrisque mei studioli amici
Temporibus sacris festa, comisque paro.
Interdum ad sepes, sed rarius itur, & illuc
(Me furia vit enim iustior ira,) lego
Vrticas, spinasque, armatasque undique vepres;
Queis vram, pungam, queis laceremque malos.

*Ad Ioannem Shermanum Gippo-
censem.*

Probro ubi qui probus est, Shermanne, piusque piaclo,
Non illic batanæ suspicer esse thronum?
Ille equidem vestris sedes stabilitur in oris,
Aut ego non novi, a Philate, Gippotum.
amicissime.

ALTERA.

49

In Chaddum.

Voracitatem qui intuetur in mensâ
Tuam, cibos ut qui rapis, sed non capis,
Raptosque non edis, sed absorbes magis:
Canite diceret famelico, *Chadde*,
Suique lactenti parem, vel & supra:
Aut quicquid vspiam est vorax & gulosum.
Loquacitatem qui sed interim tuam
Advertet; is non te cibo, sed intentum
Sermonibus putaret; in quibus totus
Videris esse, totus uti es in gulâ.
Miramur omnes qui intuemur hoc *Chadde*,
Tot verba quâ fundis, tot escas dum veras:
Tot escas quâ voras, tot verba dum cûm fundis.

50

*De armis æreis in agro Wiltoniensi è terra effossis
Anno M.D.C.III. non procul a
Wroughtonâ.*

Cum dabit arma tibi conflata ex ære, Colone,
Tellus, thoracem, cuspidas, & gladios,
Mentem adhibe, longi dat enim prælagia Martis,
Et fatur parienstalia terra parens.
Ereptura brevi, quæ assilient bella nepotes:
Non citò deficiet scilicet æris opus.

ALTERA.

51

In mulierem incurvam,

Εὐρεῖν ἐν σχολῇ νόον ἥπιον, ἥθεα χρεῖται
Οὐκ ἔστι: φύσις ὅλη τῆς σχολῆς σχολή.

52

*Ad Andream Downes, super illud, quod
in albo amicorum mihi aliquando
scripsit.*

Πολλὰ φερεῖν, μογχεῖν τε, κρατεῖν δὲ μηδένος ἔμπης,
Πολλὰς μὲντ' ἀνίας, Δυνάς, ἔχει καὶ ὀδύνας.
Εὖ φερεῖν, καὶ μηδὲν ἄγαν μογχεῖν, μεγάλαν τε
Εὐκρατεῖν, πολλὰς τέρψιας αὖθις ἔχει.

53

De steruantibus & impingentibus.

Τοῖς ἀσέβουσιν ἔτιωθε λέγεσθαι, Χρεῖστέ βοήθει:
Τοῖς ἀλάστοσι δ' ἔτιωθε μάλλον ἔτιωθε π' δε.
Steruantem cum audiamus, statim illud à nobis
dicitur; Christus tibi ferat auxilium: Impingen-
tem autem vel offendentem cum videamus, illud
potius oportet dici.

54

*Quomodo multis malè seres habet, tam in prospe-
ris, quàm in adversis: aliquibus pessimè in
utrisque. Alijs autem in omni for-
tunâ beuè.*

Πολλοὶ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα. ὅπου εἶσι:
Εἰσὶ δὲ οἱ καλῶς ἔχει, ὅπου κακῶς.

Kai

ALTERA.

Καὶ ἴσιν οἷσιν ἔ κακῶς, ὅταν κακῶς :
 Αἰνοῖς δὲ ὅταν κακῶς, μὲγα κακῶς ; ὅτι
 Τοῦ ἐσθλοῦ ἔ δύναται ἐκ κακῆ ἀρθεῖν :
 Καὶ καταπέψαι ἐκ ἰσσοι νῦντοι
 Τὴν λύπην, δυσυχῆντες ἢ αὐτυχῆντες.

*Multis malè se res habet, quando bene,
 Sunt autem quibus benè se res habet, quando malè.
 Et sunt quibus neque malè quando malè.
 Atque autem quando malè, valdè malè ; quoniam
 Illud quod bonum est non possunt e malo haurire :
 Et bene concoquere non noverunt simplices
 Dolorem, quando sunt miseri, aut infelices.*

55

*Ad Cordum: de Deo veraci, & homine
 mendaci.*

Mortales perjura gerant quòd pectora, linguas
 Quòd falsas, cordi netibi (Corde) fiet.
 Solus erit dictis verax Deus atque fidelis,
 Ut mendax omnis constituatur homo.

56

Ad Ma. Nathanaelem Bowmannum Suffolciens.
υἱαν φιλῶτάτην.

Α γὰρ μὲν ἔποτε δοῖται κλεισμέναι, ἀλλ' ὅς τις πλάσῃ
 Εὖ ξενίστας ἀνὴρ ὡδὲ ἀπέπεμψε δοῖται
 Χαίθους : φίλοις δὲ, καὶ γένοιτο κοινὴν ὄνειον
 Γίγνηται, ἢ πᾶσι χρόμασι, δαυσί, λήροις
 Ὁ φελέων Εὖ χροῖται πᾶσι καὶ ἀξίον ἔργον,
 Πᾶσι δὲ καὶ δαίμονι ὅσα πάντα δοῖται.

De

De malis & patienter & animosè ferendis:
Ad I. E. S S. Theologia
Doctorem.

Καλὰ φέρειν ἀνίας, πικτεσι χάρματ' ἀνίας,
 Αυτί'κα γάρ θείης φίλω μελίζματι φωνῆς
 Οὐρανίων μάλα κῶμα κατευναΐσκειν ἀνίας.
 Αυτί'κα καὶ πολλῶν ἱτέων σὺν χάρματα χύσας
 Δαίμων, ἀνθρώπου ἀταῖς ἐπέδωκε βαρείας.
 Οὐκ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς χαίρειν λίαν, εἰδ' αἰετᾶσθαι,
 Ἐν χαλεποῖς, αἰδρον ὑπὲρ τραύματα πολλ' ἐν ἀμοιβῇ.
 Ἡδεῖ γάρ πένθῃ, καὶ πένθει ἦδ' ὀπηδεῖ;
 Καὶ γίνεται μετόπισθεν ἄχθ'· δειλοῖσι βροτοῖσι,
 Ἐξ ὧν νῦν χαίρουσιν ἀγαλλόμενοι φρένας ἐσθλαῖ.
 Ἡ' δὲ κατήφεια τέξει ποτε χαρμα καὶ ἦδ' ὀ,
 Παντα καλῶς σοφίης τῆς θείης οἰκονομίας.

ALTERA.

58

VT pereat, posuit pedibus qui retia nostris
Primus, & in fraudes impulit arte sua.

Vt pereas, mihi me qui reddere tendis ἀχρηστον (a)
Atque meis, Tu vir sanguinis atque doli.

Vt pereant, tantæ qui me implicuere ruinæ
Nuper : ὅς ὡς καθαρόν παντ' ὑπόλοιπο γινῆ.
(a) Inutilem.

59

*Ad Ma. Gulielmum Eyr Colce-
strensem.*

Quo minor est, illo minus est malus iste libellus :
Magnus enim magno par fiber (Eyre) malo.
*Athenæus scribit Callimachum Grammaticum di-
xisse : Τὸ μέγα βιβλίον ἴσον εἶναι τῷ μεγάλῃ
κακῷ.*

60

In Chaddum.

SI qua tibi recito mea carmina, protinus illis
Arrides, quamvis non ea (Chadde) capis.
De his etenim ambigere, aut te aliquid trutinare, quid es
Quam quod nil sapias hic prodere : Chadde sapias. (ter

HECATONTAS

61

In Corneliam & Bassum.

Conjuge te vivo fuit (Cornelia) Bassus,
Et facit extincto conjuge Bassus idem.
Arguere hunc Mæchum, vel te Cornelia Mæcham,
In vivis conjux dum fuit ille tuus,
Cujus sub fatui latuistis tegmine lecti,
Ut norint omnes, nemo vel ausus erat
Vel potuit: placidè compostus ut ille sepulchro est,
Argueris (a) Xῆνη ἢ ὡς καὶ ex viri,
Quod sis sæpe (b) κόρας vivo largita, tumente
(Multis elapsis mensibus ex quo obiit)
Ventre tuo, pallente genâ: Πῶς nascitur infans,
Et tu nullus diceris esse viri:
Nec tua tentavit quisquam sponsalia, tantùm
Omnia nunc tecum Bassus, ut ante fuit.
Hoc tantùm cognoscas nunc facta puerpera, cujus
Hic puer est, Bassi natus, an alterius?
Si Bassi est, propriam nunc ipse agnoscere prolem
Non eat inficias, hoc genitoris enim:
Nec qui furta tegat, superest jam, vestra maritus:
Vbera futeim alius sin tua pressit amans,
Imputet hoc Basso, nam Bassus sæpe marito,
Sic tua furatus gaudia, verba dedit:

(a) vidua & post fatum.

(b) cornu.

In

ALTERA.

62

In eosdem.

OMnimodò quamvis peccet (*Cornelia*) *Basus*
Te subigens, peccat non tamen unimodò.
Nam tu nupta priùs, viduæ nunc nomine gaudes,
Sed qui te nuptam, nunc subigit viduam.
Tantum hoc continuò peccando proficit, ut nunc
Scortetur tantùm, qui modò Mœchus erat.

63

*Nosse peccatum precedit pœnitere
peccati.*

Non prius agnosco mea quàm peccata *γινώσκω*:
Primum Scire datur, deinde Dolere venit.

64

In Barbatulum &

(a) *μισωμύστα.*

(a) *Hate beard.*

Displiceat cur barba tibi prolixior edam,
Quòd minimum cerebri est, ut tibi barba minor.

Res

HECATONTAS

65

Res digna spectatu.

Spectatu digna est, Senecæ si credere fas est,
Res homo, qui potuit fortiter esse miser.

66

Spectatū est dignus, rebus quicunque secundis
Non nimis effertur, deprimitur vè malis.

67

*Discrimen inter miserè fortem,
& fortiter mise-
rum.*

Quod Cato, quod Brutus, miser hoc est fortiter : illud
Est miserè fortis, quod Catilina fuit.

ALTERA.

68

Ad Paulam.

A^N tua nota mihi sit filia (Paula) requiris:
Illa mihi nota est, quæ tibi (Paula) notha est.

69

In Ernum.

Sedulus in mores aliorum inquiris & acta:
Sed penitus vitam negligis (Erne) tuam.

70

GAudebit similis simili, Diuerbia dicunt:
Est tibi sic *μωρὸς* moriosum amor.

71

In Aulum.

GAnco turpis eras, & eras infamis adulter,
Et nuper vino quotidie madidus.

Alca

HECATONTAS

Alea virtutum quota pars erat, Aule, tuarum,

Ad laudes minimum fecit & illa tuas,

Et quod eras, dici fuerat tibi summa voluptas :

Havisti bis nimum laudibus ipse tuis.

Nunc turpi in scorto deprensus tristis oberras,

Id questus, quod tu fabula plebis eris.

Gaude agè, dissimilis nec sis tibi protinùs; alis

a Non potis est corvus nigrior esse suis.

a Hispani dicunt,

No puede ser mas negro el cuervo, que sus
alas.

72

CUr ita sermonem abrumpis, dum pocula labris
Admoreo, os clausum est, auris aperta mihi.

73

In Eucten.

Quam cupis ut cedant bene nostra negotia: quin tu
Cedere queis possint, non mihi cedere vis (hęc

ALTERA.

74

*De marito & uxore suâ uno in tumulo
compositis.*

Concordes domus una prius, torus unus habebat,
Compositos sub se quos lapis unus habet.

75

De duabus Arctis in celo.

Tam bene caudatus cur æthere cernitur ursus,
Ad Boream positus major itemque minor;
Illâ sed mutilus terrestris parte sit omnis,
Nec planè nates quod regat, virus habet?
Nescio; si tantum non differat Arctos ab Arcto,
A simiâ quantum Cercopithecus abest.

66

*Quare virgo in signifero media posita est
inter Leonem & Libram.*

Quid sibi vult inter Nensum, interque Taurus,
Quod medianam Aethream signifer almus habet?
Tamen consultus, quam fortis & esse & haberi
Debet, iustitiam qui tenet aequicola.

De

*De syderibus Ara & Crucis ad
Austrum.*

AD Boream in terris *Ara*que *Crucis*que videre est,
Nulla tamen *Crux* est, *Ara*que nulla polo.
In cælis *Ara* est, *Crucis* est quoque sydus ad Austrum,
Nulla tamen *Crux* est, *Ara*que nulla solo.
Significant fortè hæc, *Ara*que *Crucis*que futuras
Illo aliquando solo, sydera fixa Polo.
Transmigraturæ hinc quoque religionis ad Austrum,
Illo sit signum hæc signa locata loco.

*De Boote, Erigone, & Cane
suâ.*

Concidit una domus, sed concidit, ut petat astra,
Quò pater & nata est, quòque relata canis.
Si Iovis excipias, non est domus vlla tot inter
Illustreis, quæ tot sydera clara dedit.

ALTERA.

79

De Ariete caelesti.

CUr non (a) Terachides, potius quàm Phrixus & Helle,
Syderei nobis Arietis autor erit.
(a) Abrahamus filius Terachi.

80

De Praesepe & Asellis in Caelo.

Bethleheme nati signum Praesepe & Aselli,
Addatur tantum Bos, foret axe Dei.

81

Aliter sic.

Bos detur æthereus, junctus Præsepi & Asellis,
Et terris nati signum erit axe Dei.

In

HECATONTAS

82

In Marram.

N Vllum *Marra* ferox dicit se velle maritum :
Scilicet a nullo es *Marra* petita viro.
Cum petit, oblatum respue *Marra* virum.

83

Apologi duo in invidos.

Κύων ἐνὶ φάτρει : *Canis in praesepe.*

χ

Ἢ τὸ κηπόφει κύων.

Hortulani Canis.

Kύων ἐντὴν φάτρει nec ipsa siquidem
Frui potest fæno, bovem nec esurum
Et invida & ferocior velit pati.
Sed dentium ostendens acutius leptum,
Aperto frender ore, morderet & latrans.
Molossus & *Canis*, quem quondam *Hortulanius*
Reliquit, horto cufios vt foret suo,
Copia minatur, si olera tangeret, mortem,
Ingressa septum, ubi invenit virentia,

ALTERA.

Capella fatur : Illa quid negas mihi,
Quæ nullius cani futura sunt usus,
Fuere nullius vnquam ? Ingerit canis:
Nec hujus vlla causa proferri potest,
Darinec vlla ratio ; sed libet tamen,
Caninis moribus quia insitum est ita,
Canis nec esse non canis potest vnquam:
In invidum narrantur istæ fabulæ,
Negantem id alijs, ipse quod nequit frui,
Veneno iniquæ naturæ obsequens. uæ.

D

Hæc

ALTERA.

84

H A E C E G O D O . E D O A R D O
*Cottono generoso Suffolciensi nuper dedi,
inscribenda monumento, quod ut pius
filius, patri suo Dno. Guliel. Cottono,
& matri suæ Dnæ Lucie, e familiâ
clarâ Roussorum Baddinghamen-
sium in eodem agro, ibidem unâ
sepultis, non multis abhinc
mensibus posuit, quorum
utroque tempus obitus
sui prædixêre.*

Marmor ad Lectorem.

ME posuit gnatus monumentum utriusque parentis,
In cinerem & manescit utriusque pius.

D 2

Multilo.

HEC ATONTAS

Multiloquum lapidem non quærito ; pauca referre,
Qui posuit, monuit me tamen : Ossa tego
Conjugis inculpatae, inculpatique mariti :
Excessit quorum vir prior, illa virum
Post aliquot sequitur messes : utriusque probati
Ut mores, clarum sic utriusque genus.
Multa brevis taceo ; mihi non reticebitur illud,
Prædixisse obitus tempus utrumque sui,

Quod

ALTERA.

Quod moriendum
Sit sibi certò,
Noverit omnis,
Dixerit omnis,
Non ita quando,
Nos ita quando,
Novimus ambo,
Diximus ambo,
Quo moriendum
Tempore nobis;
Certa videntes,
Præque scientes,
Tempora fati
Nostrum utriusque, hæc
Luce fruantes
Et bene sani.
Nunc tibi Lector,
Dicimus illud,
Lumine cassi
Et tumulati,
Quod morieris:
Non ita quando,
Verum aliquandò.

HEC ATONTAS

84

Dialogus inter eosdem unâ sepultos...

Vxor. Nos charitas, iugalis & tædæ fides,
Creatique inde liberi duos arcto
Vinxere vinculo: perrupit hoc fatum,
Et sæviens te præripit virum mihi.
Carere te diù videbar, & tandem
Hûc sum secuta, hîc affecuta sum virum:
Ecquidnè te rursus revellet hinc? *Maritus*. Nihil:
Sed pace placidâ dormietur hîc, quoad
Nos suscitabit ultimæ clangor tubæ.

Rara

ALTERA.

85

Rara avis.

Gracia dum numerat *Lædas, Laidas, Thaidasque,*
Cumque *Helenis Phædras, Nyctimenasque suas.*
Phyllidas & Danaas, atque id genus (*) *opra multa,*
Penelopen vnam novit in *Historiâ.*

* *aves.*

86

In Balbum.

VT mea percipias, scholium tibi *Balbe* requiris,
Carmina, percipies nec mea cum scholio.
Sit tibi dem scholium, scholio tibi rursus in illud
Vfus erit, nec sic percipies scholium.
Intellectui is igitur mea *Balbe* relinquas,
Ad caprum aut gustum non ea scriptatum.

Capiat qui capere potest.

HECATONTAS

87

*In eundem hominem menda-
cissimum.*

MVSÆum libris te dicis habere refertum,
Et citus authorum nomina multa citas.
Quos alios habeas authores nescio, novi
Quod (a) commentorum sunt tibi Balbe satis.
(a) Commentum accipi potest tam pro commenta-
rio & scholio, quàm pro mendacio.

88

Ad Deum.

IN te totus ait se credere mundus, at illud
Quod minus est, credit quis tibi, Summe Deus?
Omnis enim sua cùm tibi debeat omnia, rarò est
Inventus, qui vult creditor esse tibi.
Qui largitur inopi, mutuo dat Domino.

Dia-

ALTERA.

89

Diabulos pauciores ut sic redderet,
Hispanus ex uno scitè fecit duos.

90

Aliter sic.

Vt numerum infestis minuas, *Hispane*, Diablis,
Ex uno facies callidus ipse duos.

Hispani dicunt:

Haxer d' un diablo dos por apocallos.

*Libellus ad Lectorem
iniquum.*

ME licet abjicias ad ventum & flumina, flammis
Me licet injicias, (Lector inique) feris.
Non vllō potes esse modo sceleratior in me,
Quàm fuit in dominum turba maligna meum.
Quam merui, tibi qui nostra legenda darem.

*Ad Lectorem
ineptum.*

Si tibi nostra placent, mihi non magis inde placebunt
Carmina; nec minùs hinc, si tibi nostra minùs.

ALTERA.

93

*Ad Lectorem Can-
didum.*

Candidus hos versus quisquis legis & satis æquus,
Patronum libri te facis ipse mei.

94

*Ad Thomam Worallum SS. Theologia
Doctorem non multò post
Calendas huius
Ianuarij.*

Si quid ego possem dare carmine majus, haberes:
Non possum majus carmine, carmen habere.

AD GEORGIVM MOVNTAINE
Episcopum Londi-
nensem.

IN Clerum paulò qui *Præsul* iniquior esset,
Plebeio fieret gratior inde choro.
Verùm age tu, quod agis, *Præsul dignissime*, Cleri
Ut sis semper *Amor Delicieq;* tui.

ALTERA.

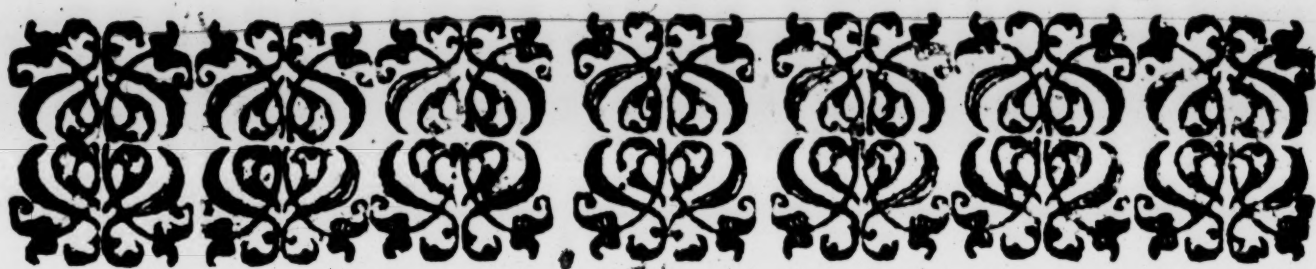
96

AD LUCIAM COMITISSAM *Bedfordia.*

A Vfus eram vestrum (*Celeberrima femina*) nomen
In decus, olim alij præposuisse libro :
Huic etiam inserui : namque hoc quæcunque notetur
Pagina , splendore est non caritura suo.

Ad

HECATONTAS

97

AD GVLIELMVM COMI-
tem Pembrochia Regiæ domus
Oeconomum.

Sensit adhuc meus hic nimium sibi deesse libellus,
Et monuit, nondum quod mihi dictus eras.
Qui sic non caperet tua iusta encomia totus,
Si caneret laudes syllaba quæque tuas.

Ad

ALTERA.

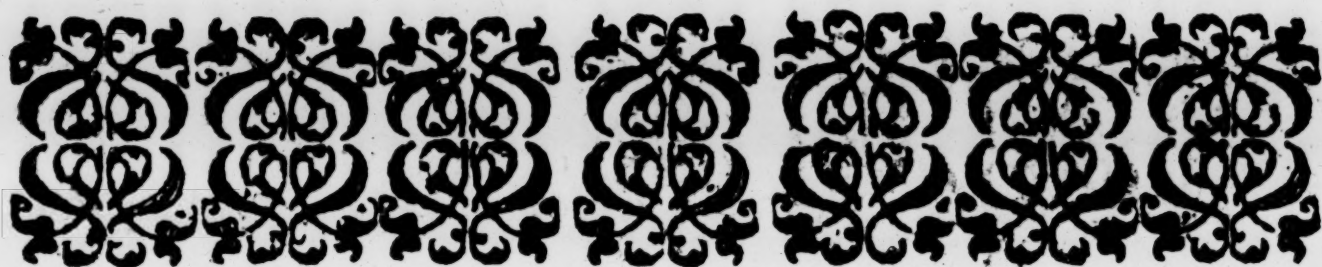
98

AD THOMAM COMITEM
*Arundell. Anglia Comitem
Mariscallum.*

ET genus, & proavum celeberrima fama tuorum,
Per longam seriem quos numerare queas;
Non modo nobilitant illustri sanguine cretum,
Quin etiam virtus te, meritumque tuum,

Ac

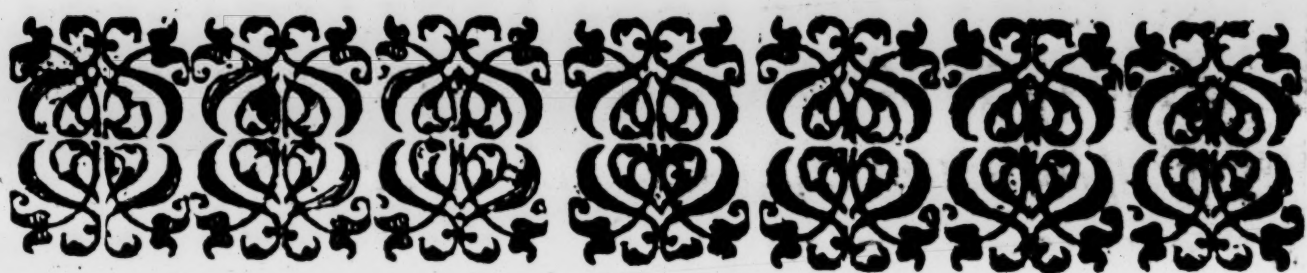
ALTERA.

99

AD GEORGIVM DVCEM
Buckinghamia.

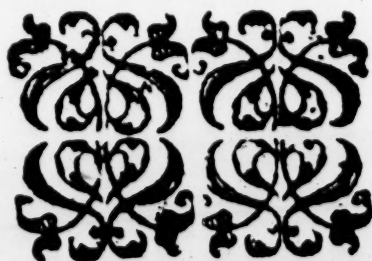
Regibus est *tua laus, tua sors* placuisse duobus;
Ultima non ea laus, sors ea summa tua est.
Te tuosque opibus, *IACOBVS* & auxit honore,
Qui decus, & nostræ gloria gentis erat.
Te patris egregij vestigia certa secutus
Charum haber, & stabilem *CAROLVS* esse jubet.

100

AD SERENISSIMAM
*Majestatem Caroli Magnæ
Britannia Regis.*

EXPLICIT in vestro mea pagina nomine, *Regum
Inclyte*, quæ à vestro nomine cœpta fuit.
Alpha fuisti hujus, sis hujus & *Omega*, nullus
EXPLICIT in titulo nobiliore liber.

Errata in editione libri hujus videat Lecter
aliqua, & pessima videat : hæc non ego
Typographicarum Operarum incuriæ, vt aliqui,
& absentia meæ imputaturus sum, nec quis
alius, vt spero, meæ aut negligentia aut igno-
rantia. Hebetioribus meis, qui nunquam ni-
mis acutum cernebant, oculis si quis imputa-
uerit, ἐκ τῆς αἰτίας: non sum tamen in ~~er~~ lippos aut
luscos censendus. Si quid in græcis in accentu
vno aut altero erratum est, qui Græcè novit,
novit facile per se emendare, qui non græcè
novit, non videbit esse erratum. Si quid in
literâ mutatâ, inuersâ aut omissâ, præteribi-
mus. Vbi autem corrumpitur aut numerus,
aut sensus, aut vterque, hoc notabitur : nec
me quis læsæ Latinitatis reum agat, si quod
fortè non notatum erratum inueniat.

A 3. li. 2. lege pro Bownanno Bownanno.

Epig. 13. hec. 1. pro facta, lege sacra.

Epig. 86. hec. 1. li. 3. pro sobatia, lege solatia.

Epig. 91. hec. 1. li. 4. pro quodcunque illud lubens, leg. Quodcunque ille lubens.

Epig. 3. hec. 2. pro te ut resupinat, leg. te resupinat.

Epig. 4. hec. 2. li. 2. pro meminisse minis, leg. meminisse nimis.

Epig. 20. hec. 2. li. 2. pro vincere, lege vincere.

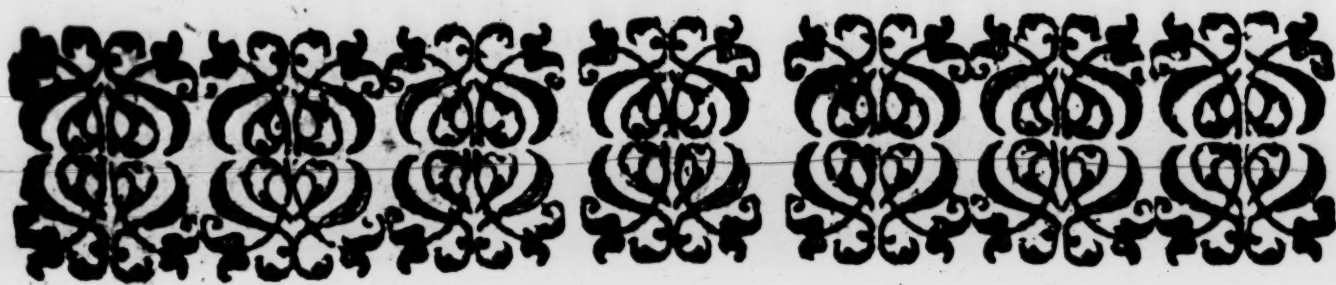
Epig. 61. hec. 2. li. 19. pro hoc tantum cognoscat, leg. hoc tantum agnoscat.

AD BEATAM MARIAM.

ΘΕΟΤΟΚΟΝ Α΄ΙΕΙ ΠΑΡΘΕΝΟΝ.

A Nre & post partum, partusque in tempore virgo
Χαῖρε, tui nati nata, parensque patris.
Circumdans utero quem non capit orbis, & vlnis
Gestans gestantem cuncta creata Deum.

Multa videre meo est, si vis disquirere, libro
Errata: in vitā plura videre mea est.
Errata: in vitā plura videre tua est.

AD LECTOREM.

DEprehendi seriùs, & hunc libellum relendo animadverti, pauculos hic non Iambicos solum, verum etiam Hexametros & Pentametros esse *συνζωγῆται*, & in uno pede claudicare, eosque omnes (duobus tantùm exceptis) secùs quàm a me exarati fuere, impres-
sos : Illos autem

Sic emendatos tibi (Lector amice) repono:

Proque illis mecum his utere.

H E C. 1.

Epig. 20. ver. vltim. pro instar spiritus, leg.
Hauti sunt instar sanguinis atque animæ.

Epig. 21. ver. 8. pro omnibus & copiam. leg.
Quotidiè & quæstum corporis ut faciat.

Epig. 40. ver. 1. leg. Clete pererratis.

Epig. 71. ver. 7. leg.

Satis quod est apertum, & quod cautum simul.

H E C. 2.

Epig. 45. ver. 6. pro non solum ille, lege.
Non ille solum symbolum ritè bibens.

Epig. 48. ver. 3. leg.

Illi equidem vestris sedes stabilitur, &c.

Epig. 49. ver. vlti. in quibusdam exemplaribus.
dele *cum*.

Epig. 51. leg. incurvam.

Epig. 53. leg. sternutantibus & sternutantem

Epig. 75. ver. vlti. pro A simia quantum, leg.

Quantum a simiolo Cercopithecus abest.

Epig. 81. sic lege.

Bos datus æthereus iunctus Præsepi & Aselli
In terris nati, &c.

Epig. 86. v. 3. leg. pro sit tibi. Si tibi dem, &

Epig. penultimo. ver. 3. pro Te tuosque, leg

Teque tuosque opibus.

Invenies etiam carum & caritas alicubi pr
charum & charitas, & confeciente pro conf
ciente. Sed de his satis, *Vale*.